

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: D. L.

proti

žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 702 18 Ostrava, 28. října 117

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 3. 2018 č. j. MSK 101370/2017, ve věci
přestupku

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Hlučín ze dne 21. 6. 2017 č. j. HLUC/29504/2017/OD/Ni, kterým byl žalobce Shodu s prvopisem potvrzuje

uznán vinným tím, že dne 16. 2. 2017 v 9.20 hodin v obci Hlučín, část Bobrovníky, na ulici Osvoboditelů (Bobry klub), ve směru jízdy na obec Hlučín, jako řidič motorového vozidla BMW 530D, RZ X při jízdě vozidlem držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení, čímž porušil ust. § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o silničním provozu) a dopustil se úmyslně přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu a byla mu uložena pokuta 2 000 Kč a povinnost zaplatit náklady řízení paušální částkou 1 000 Kč. Současně bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení.

2. Žalobce namítal, že místo, kde mělo dojít k údajnému přestupkovému jednání je určeno chybně, protože policejní vozidlo vyjíždělo z ulice K Lomům. Nesouhlasil se závěrem správních orgánů, že policisté stáli na ulici Sokolská. Určení místa vychází pouze z úředního záznamu. Policisté nebyli při výsledku schopni ve své spontánní části uvést, kde byl spatřen, jak drží za jízdy hovorové či záznamové zařízení. Poukázal na to, že k upřesnění místa přestupkového jednání dokonce musel být pořízen náčrtek jedním z policistů, svědkem P., na kterém je patrné, že policejní vozidlo se nachází v poslední ulici před klubem Bobry napojující se na ulici Osvoboditelů zprava ve směru jízdy k tomuto klubu. Toto ovšem není ulice Sokolská, nýbrž právě ulice K Lomům.
3. Namítal rovněž, že výsledky policistů byly vedeny tendenčně, nebyla jim dána možnost uvést spontánně, co si k dané věci pamatují. Svědek K. neuvedl sám, že by k protiprávnímu jednání došlo na ulici Osvoboditelů na úrovni ulice Sokolské. To při spontánní části výpovědi uvedla oprávněná úřední osoba a nikoliv svědek. Žalobce poznamenal, že si pořídil zvukový záznam o provádění výslechů. Namítal také, že svědkům byly kladeny sugestivní otázky. Zmínil, že svědkovi K. byla položena otázka „Kde jste prováděli silniční kontrolu?“ s tím, že vzápětí vyslyšající osoba navádí svědka k tomu, že to bylo na ulici Sokolská. Ani po takto formulované otázce nebylo svědkem místo výkonu silniční kontroly potvrzeno. Svědek pouze uvedl, že „je to možné“. Následně dodal, že kontrolu provedli u toho klubu. Zaprotokolována však byla odpověď „Silniční kontrolu jsme prováděli u Bobry klubu, kdy jsme stáli na ulici Sokolské a za vozidlem jsme vyjeli“. Žalobce namítal, že svědek nic takového nevypověděl. Vyslovil přesvědčení, že při výsledku svědků nebylo potvrzeno, že by se skutečně jednalo o ulici Sokolskou. Uvedl dále, že při vypracování znaleckého posudku bylo vycházeno z totožného místa, kde jej měli policisté spatřit při přestupkovém jednání. Nesouhlasil s opačným závěrem správních orgánů, ani s jejich argumentací, že posudek byl zpracován v jiný den a v jiný čas.
4. Správní orgán vyhodnotil znalecký posudek jako nevěrohodný. S tím nesouhlasí, a to z toho důvodu, že „Znaleckým posudkem bylo minimálně zpochybněno, že nelze bez důvodných pochybností určit, jaký předmět v rozhodném okamžiku řidič držel v pravé ruce při pravém uchu“. Žalobce připomenul, že důkazní břemeno leží ve správním řízení na správním orgánu, který musí vinu obviněného prokázat nadevší pochybnost. V daných souvislostech odkázal na relevantní judikaturu. Poukázal rovněž na to, že svědek P. na dotaz, zdali by poznal, pokud by řidič místo telefonního přístroje držel pouze externí baterii, odpověděl, že by to nepoznal. Tuto odpověď se oprávněná úřední osoba zdráhala zaprotokolovat. Stalo se tak až po intenzivním naléhání žalobce a jeho zástupce. Avšak i tak nebyla tato odpověď zaprotokolována přesně. Svědek P. rovněž zmínil, že kdyby řidič držel maketu telefonu, toto by také nepoznal. Žalobce poukázal na to, že vezme-li se v úvahu podoba zadní strany telefonu a externí nabíječky Auto Kelly, vzdálenosti

sledování a času na rozpoznání, je evidentní, že nelze s jistotou určit, co v danou chvíli držel v ruce. Žalobce uzavřel, že má důvodně za to, že vnesl do řízení vážné pochybnosti o podobě skutkového děje, které nebyly ničím vyvráceny.

5. Žalobce rovněž namítal, že ničím nepodložený je názor žalovaného, že policista má natolik vyvinuté zrakové smysly, že zpozoruje telefonujícího řidiče za cca 1 vteřinu a že mu k tomu postačuje prostý pohled. K tomu správní orgán neprovedl žádné dokazování a není tedy možné učinit závěr, že dopravní policisté disponují lepším zrakem, než třeba soudní znalec, který zpracoval znalecký posudek. Ve spise nemají oporu a jsou tedy nepřezkoumatelné rovněž závěry správních orgánů, že čas 0,72 a 0,9 sekund, který byl zjištěn znaleckým posudkem, je dostatečný pro zaregistrování toho, co řidič drží v ruce. Pokud chtěl správní orgán rozporovat výsledek znaleckého posudku, měl provést dokazování, které mělo mít minimálně stejnou váhu jako znalecký posudek zpracovaný soudním znalcem.
6. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Ke znaleckému posudku, předloženému žalobcem, uvedl, že k němu nepřihlédl zejména nikoli proto, že by nesouhlasilo místo spáchání přestupku nebo čas, jak mylně tvrdí žalobce, ale proto, že z několika důvodů považuje posudek za nepravdivý a vypracovaný účelově, a to natolik očividně, že správní orgán dal podnět k zahájení řízení o přestupku znalce Ing. J. H. pro vypracování nepravdivého znaleckého posudku k příslušnému orgánu, což je v praxi rozhodování žalovaného postup zcela výjimečný. Poznamenal, že hodnocením předmětného posudku se podrobně zabýval v napadeném rozhodnutí na str. 6 až 7 a na uvedenou pasáž odkázal.
7. K námitce ohledně místa spáchání přestupku žalovaný rovněž odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, a to na str. 5 až 6 a uvedl, že ve věci bylo prokázáno, že policisté se v okamžiku, kdy žalobce spatřili, nacházeli v ulici Sokolské. Uvedené bylo prokázáno policejními podklady, svědeckými výpověďmi policistů a náčrtem policisty, pořízeném při jeho výpovědi u ústního jednání 5. 6. 2017, v němž je ulice, v níž stálo policejní vozidlo, označena jako Sokolská. Místo spáchání přestupku bylo určeno jako obec Hlučín, část Bobrovníky, na ulici Osvoboditelů, ve směru na Hlučín a taková identifikace místa pro specifikaci přestupku spočívajícího v držení telefonního přístroje při řízení vozidla postačuje bez ohledu na to, zda se policisté nacházeli na ulici Sokolské nebo o 56 m dále ve směru jízdy žalobce na ulici K Lomům, neboť skutek je jednoznačně určen tak, že jej nelze zaměnit s jiným. Stejně bylo místo spáchání specifikováno rovněž v předvolání. Proto není důvodná ani žalobní námitka, že místo spáchání nebylo v předvolání konkretizováno.
8. Žalovaný dále uvedl, že výslechy svědků nebyly vedeny tendenčně. Žalobce i substitut jeho zmocněnce – advokátní koncipient – byli přítomni výslechům policistů, podepsali protokol o ústním jednání, čímž stvrdili jeho obsah. Audionahrávka je ukončena v průběhu výpovědi svědka P. a tedy z ní nelze zjistit, zda byly protokoly poté poskytnuty žalobci a jeho zmocněnci k přečtení, avšak ani žalobce, ani jeho zmocněnec v rámci svého vyjádření po proběhnutí výpovědi neuvedli, že by jim snad nebyly předloženy protokoly o výpovědích. Jejich tvrzení tak žalovaný vyhodnotil jako účelové, a proto mu neuvěřil. Nadto předložená nahrávka rozporovala pouze výpověď svědka P. I pokud by k této výpovědi žalovaný nepřihlédl, přesto by bylo místo spáchání dostatečně prokázáno výpovědí druhého policisty. Tvrdí-li žalobce, že pořídil zvukový záznam v reakci na způsob průběhu svědecké výpovědi, žalovaný namítal, že je to evidentní nepravda, neboť

z nahrávky je zřejmé, že její pořízení započalo na chodbě ještě před vstupem do kanceláře oprávněné úřední osoby, tedy předtím, než ústní jednání vůbec započalo. Rovněž není pravdou, že jediným podkladem o tom, že policejní vozidlo mělo stát v ulici Sokolské je úřední záznam policistů. Zdůraznil, že policisté byli ve věci vyslechnuti a svou polohu zakreslili do plánu.

9. Žalovaný dále poukázal na to, že žalobce tvrzení o tom, že v ruce držel externí baterii, shodou okolností vzhledově téměř stejnou, jako je jeho mobilní telefon, uplatnil až následně. Na místě toto neuvedl, byť měl možnost. Tvrzení o externí baterii tak žalovaný vyhodnotil jako účelové a neuvěřil mu. Proto bylo nadbytečné vyšetřovacím pokusem prokazovat, zdali je policista na vzdálenost několika málo metrů v čase cca 1 sekunda schopen vidět, zda řidič drží v ruce mobilní telefon nebo externí baterii.
10. Krajský soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, dále jen s.ř.s.), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Soud v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl bez nařízení jednání.
11. Ze správních spisů zjistil krajský soud následující pro věc významné skutečnosti. Dne 16. 2. 2017 bylo sepsáno oznámení přestupku, v němž je uvedeno, že dne 16. 2. 2017 v 9.20 hodin na ulici Osvoboditelů (Sokolská), Bobrovníky – Hlučín, ve směru jízdy na Hlučín, policisté předepsaným způsobem zastavili vozidlo BMW 530D, RZ X, které řídil D. L., narozen X. V oznámení přestupku jsou údaje o bydlišti žalobce, číslo občanského průkazu, číslo řidičského průkazu. V oznámení je dále uvedeno, že řidič za jízdy držel v pravé ruce u pravého ucha stříbrný mobilní telefon, čímž porušil ust. § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., a je podezřelý ze spáchání přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb. Řidič na místě s blokovým řízením nesouhlasil, proto bylo sepsáno oznámení přestupku. Žalobce se odmítl do oznámení přestupku vyjádřit a nepodepsal je. Oznámení sepsal policista O.P. V úředním záznamu ze dne 16. 2. 2017 tentýž policista konstatuje, že téhož dne vykonával ranní směnu autohlídky spolu s pprap. J. K. a strážmistrem J. B. Okolo 9.20 hodin stáli se služebním vozidlem na ulici Sokolská těsně před hranicí křižovatky, Hlučín – Bobrovníky, tak aby se služebním vozidlem vyjeli na ulici Osvoboditelů. Po ulici Osvoboditelů ve směru jízdy na Hlučín projelo osobní motorové vozidlo tovární značky BMW 530D, RZ X. Řidič výše uvedeného vozidla za jízdy držel v pravé ruce u pravého ucha mobilní telefon stříbrné barvy. S kolegy jej jasně viděli. Vozidlo bylo předepsaným způsobem zastaveno. Řidič se ve vozidle nacházel sám, v osobě řidiče byl zjištěn D. L., narozen X, bytem H., H. 1875/1. Řidič svým jednáním porušil ust. § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů a dopustil se tak přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 téhož zákona. Na dotaz, zda ví, čeho se dopustil, řidič odpověděl, že ano, asi za telefonování. Poté, co mu na jeho dotaz bylo odpovězeno, že za uvedený přestupek jsou dva body, nesouhlasil řidič s blokovou pokutou a dožadoval se sepsání oznámení přestupku. Oznámení si přečetl a odmítl se ke všemu vyjádřit a oznámení nepodepsal. Policista dále zaznamenal, že viditelnost byla velmi dobrá, policisté řidiče spatřili ze vzdálenosti 2 až 4 metrů. Součástí spisu je dále výpis evidenční karty řidiče.

12. Z oznámení o zahájení řízení o přestupku a předvolání k ústnímu jednání na 19. 4. 2017 bylo zjištěno, že žalobci bylo doručeno do vlastních rukou dne 28. 3. 2017. Žalobci bylo sděleno, že je předvolán jako obviněný z přestupku podle § 125c odst. 1 bod 1 zákona o silničním provozu tím, že dne 16. 2. 2017 v 9.20 hodin v obci Hlučín, části Bobrovníky na ulici Osvoboditelů (Bobry klub) ve směru jízdy na obec Hlučín, jako řidič motorového vozidla značky BMW 530D, RZ X při jízdě vozidlem držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení. Tímto jednáním měl porušit ust. § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. Žalobci bylo dáno poučení dle § 36 odst. 3 správního řádu o právu před vydáním rozhodnutí ve věci vyjádřit se k jeho podkladům, dále dle § 33 správního řádu o právu zvolit si zmocněnce, byla mu dána rovněž poučení dle § 73 odst. 2 a § 74 odst. 1 zákona o přestupcích, byl poučen rovněž podle § 79 odst. 6, § 62 odst. 1 písm. a), § 60 správního řádu.
13. Ze správního spisu Městského úřadu Hlučín se dále podává, že 30. 3. 2017 se ke správnímu orgánu dostavil žalobce a požádal o nahlédnutí do spisové dokumentace. Žalobce si mobilním telefonem zaznamenal listiny na č. l. 1 - 7 spisu. Následně bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno 18. 4. 2017 podání žalobce prostřednictvím jeho zástupce advokáta JUDr. Aleše Popelky. V tomto podání se uvádí, že žalobce popírá, že by držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení a tvrdí, že v ruce držel externí nabíječku. Policisté museli při vizuální kontrole externí nabíječku zaměnit s telefonním přístrojem. V podání se dále sděluje správnímu orgánu, že žalobce požádal o zpracování posudku soudního znalce.
14. Z protokolu o ústním jednání z 19. 4. 2017 plyne, že žalobce se nedostavil, oprávněná úřední osoba zaznamenala, že žalobce požádal o přeložení jednání s odůvodněním, že znalecký posudek bude mít k dispozici až 20. 4. 2017. U jednání správní orgán provedl důkaz výše uvedenými listinami obsaženými ve správním spise, a to kromě jiného oznámením přestupku ze dne 16. 2. 2017, úředním záznamem policisty z 16. 2. 2017, fotodokumentací, výpisem z evidenční karty řidiče. K dalšímu ústnímu jednání nařízenému na 5. 6. 2017 správní orgán předvolal rovněž svědky policisty J. K. a O. P. Z protokolu o ústním jednání ze dne 5. 6. 2017 plyne, že žalobce se k ústnímu jednání dostavil, přítomen byl rovněž jeho zástupce, resp. v substituci advokátní koncipient Mgr. T. H. Žalobce byl seznámen s obsahem spisové dokumentace, správní orgán provedl důkaz listinami, kromě jiného oznámením přestupku z 16. 2. 2017, úředním záznamem policisty P. ze dne 16. 2. 2017, fotodokumentací osoby žalobce a jeho občanského průkazu a řidičského průkazu, výpisem z evidenční karty řidiče a znaleckým posudkem ze dne 20. 4. 2017. Žalobce u tohoto jednání prostřednictvím svého zástupce sdělil, že auto, které řídil, má vestavěné handsfree, což potvrzuje i znalecký posudek a nebylo tedy důvodu nevyužít ho při potřebě telefonování. Žalobce současně popřel, že by se na místě kontroly doznal k protiprávnímu jednání. Přístroj, který držel, byla externí baterie, jež je blíže popsána ve znaleckém posudku. Tehdy kontroloval, zda nedošlo ke zkratu, neboť slyšel zvuk uvnitř baterie. Je tedy možné, že se to mohlo jevit jako držení telefonního přístroje či záznamového zařízení. Znalecký posudek jednoznačně potvrdil, že toto není možné vyloučit. Žalobce popřel, že by se daného přestupku dopustil. Na dotaz správního orgánu, proč neuvedl policistům, že se jednalo o externí nabíječku, žalobce uvedl, že to po něm nepožadovali.
15. Svědek pprap. J.K. vypověděl, že silniční kontrolu prováděli u Bobry klubu. Policisté stáli na ulici Sokolské. Odtud se vydali za vozidlem žalobce a zastavili jej u Bobry klubu.

Důvodem byla skutečnost, že řidič vozidla držel v ruce telefonní přístroj. Svědek seděl na místě spolujezdce, vozidlo spatřil na vzdálenost asi 4 až 4,5 metrů. Viděl zřetelně, že řidič drží telefonní přístroj nebo jiné hovorové zařízení, a to v pravé ruce. Přístroj byl stříbrné barvy. Viditelnost v té době byla dobrá, bylo jasno, světlo. Vozidlo mělo čirá skla, vozidlo jelo rychlostí dle předpisů. Skutečnost, že řidič drží v ruce telefonní přístroj nebo jiné hovorové zařízení, viděli všichni tři členové hlídky.

16. Svědek policista O. P. vypověděl, že silniční kontrolu prováděli na ulici Osvoboditelů u klubu Bobry. Žalobce kolem policistů projížděl ve vzdálenosti 2 až 4 metrů. Svědek seděl ve vozidle policistů na místě řidiče. Svědek viděl, že žalobce držel v pravé ruce u pravého ucha telefon stříbrné barvy. Bylo to velmi blízko, nemohl se splést. Viditelnost byla dobrá, vozidlo mělo čirá skla. Jelo rychlostí zhruba 50 km v hodině. Řidič byl ve vozidle sám. Vozidlo bylo zastaveno na ulici Osvoboditelů u klubu Bobry. Žalobce se přiznal k telefonování. Jakmile se ovšem dozvěděl, že za přestupkové jednání jsou body, chtěl přestupek oznámit na příslušný úřad k projednání. Svědek O. P. u jednání zpracoval plánec místa spáchání přestupku, který je součástí správního spisu a je v něm zachycena poloha vozidla policistů na ulici Sokolská, vozidlo žalobce na ulici Osvoboditelů jedoucí směrem ke klubu Bobry.
17. Z protokolu o ústním jednání ze dne 5. 6. 2017 a protokolů o výpovědi svědků z téhož dne rovněž vyplývá, že žalobce nevzneshl žádné námítky proti způsobu vedení výsledku svědků, ani proti protokolaci, nebyly vzneseny žádné námítky ani ve vztahu k oprávněné úřední osobě.
18. Správní orgán I. stupně následně 21. 6. 2017 vydal rozhodnutí, jímž žalobce uznal vinným, že se úmyslným jednáním dopustil přestupku proti zákonu o silničním provozu podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu tím, že dne 16. 2. 2017 v 9.20 hodin v obci Hlučín, část Bobrovníky, na ulici Osvoboditelů (Bobry klub), ve směru jízdy na obec Hlučín, jako řidič motorového vozidla značky BMW 530D, RZ X, při jízdě vozidlem držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení. Tímto jednáním porušil § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, za což mu byla uložena pokuta ve výši 2 000 Kč a dále povinnost zaplatit náklady spojené s projednáním přestupku 1 000 Kč a bylo rozhodnuto o splatnosti sankce a nákladů řízení.
19. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce v zákonné lhůtě odvolání. Před vydáním rozhodnutí o odvolání žalobce doručil správnímu orgánu I. stupně návrhku z ústního jednání ze dne 5. 6. 2017 zachycenou na CD nosiči.
20. O odvolání rozhodl žalovaný nyní napadeným rozhodnutím ze dne 8. 3. 2018 č. j. MSK 101370/2017.
21. Podle § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, řidič nesmí při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení.
22. Podle § 125c odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu, fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla v rozporu s § 7 odst. 1 písm. c) drží v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení.

23. Podle § 77 zákona o přestupcích musí výrok rozhodnutí o přestupku, jímž je obviněný uznán vinným, obsahovat popis skutku s označením místa a času jeho spáchání, vyslovení viny, druh a výměru sankce. Otázkou místa spáchání dopravního přestupku se Nejvyšší správní soud zabýval např. v rozsudku č. j. 6 As 65/2015-43, v němž uvedl, že „Takto přesné vymezení skutku však není samoučelné. Nejvyšší správní soud opakovaně vysvětlil, že hlavním důvodem, proč judikatura vyžaduje, aby byl skutek ve výroku správního rozhodnutí ve věci správního trestání vymezen pokud možno, co nejpřesněji, je právní jistota (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 92/2009-65), a to za účelem vyloučení nebezpečí záměny skutku, a tím i opakovaného postihu za týž skutek (čímž by došlo k porušení zásady *nebis in idem*), a současně umožnění posouzení, zda nedošlo k prekluzi možnosti postihu za daný skutek (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 180/2012-43). Na specifikaci skutku ve výroku rozhodnutí o přestupku je tedy třeba klást přísné nároky, současně se však nemůže jednat o nároky přemrštěné, které by odhlížely od výše vyloženého smyslu a účelu přesné specifikace skutku“. V rozsudku č. j. 9 As 68/2012-23 Nejvyšší správní soud k popisu skutku uvedl „Popisem skutku je slovní vyjádření jednání či skutkových okolností, které lze subsumovat (podřadit) pod jednotlivé znaky přestupku uvedené v zákoně. Je třeba, aby popis skutku obsahoval v rámci možností přesný popis podstatných okolností, které jsou významné z hlediska právní kvalifikace jednání jako přestupku a které zároveň dovolují toto jednání nezaměnitelným způsobem identifikovat a odlišit od jiných jednání. Zároveň je však nutno zdůraznit, že i přes zásadní roli výroku rozhodnutí o přestupku nelze popis skutku hodnotit přehnaně formalisticky, ale je nutno zohlednit, zda ve svém komplexu výrok naplňuje kritéria dostatečné specifikace a určitosti“.
24. V posuzovaném případě byl přestupek spáchán „v obci Hlučín, části Bobrovníky, na ulici Osvoboditelů (Bobry klub), ve směru jízdy na obec Hlučín“ a krajský soud považuje toto vymezení za dostačující. Správní orgán ve výroku identifikoval obec, ulici a směr jízdy žalobce. Společně s uvedením času a způsobu spáchání přestupku výrok konkretizuje skutek tak, že nemůže být zaměněn s jiným. Z výpovědí obou svědků – policistů, zcela jednoznačně bylo prokázáno, že policisté se v okamžiku, kdy žalobce spatřili, nacházeli na ulici Sokolské, svědek P. místo spáchání přestupku kromě slovního vyjádření, doplnil také plánkem místa spáchání přestupku. Shodně jako ve výroku rozhodnutí byl skutek popsán ve výše citovaném oznámení o zahájení přestupkového řízení, jehož součástí je i předvolání k ústnímu jednání.
25. K námitce žalobce, že telefonní přístroj v ruce nadržel a k jeho výhradám k výpovědi svědků krajský soud uvádí, že policistu lze obecně považovat za nestranného a věrohodného svědka, neprokáže-li se v konkrétním případě něco jiného. Je tomu tak proto, že policista zásadně nemá na věci a jejím výsledku jakýkoli zájem, vykonává jen svoji služební povinnost, při níž je vázán závazkem, aby případný zásah do práv a svobod osob, jímž by v souvislosti s jeho činností mohla vzniknout újma, nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného služebním zákrokem nebo úkonem (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 19/2007-114). O případy, v nichž je možné pochybovat o věrohodnosti či nestrannosti policisty v pozici svědka půjde zejména tehdy, pokud jsou ve výpovědích policistů rozpory, je-li hodnoceno jednání obtížně pozorovatelné pouhým okem, existují-li důkazy svědčící o zaujatosti policistů vůči osobě obviněného, pokud je policista hodnocen či odměňován podle toho, s jakou úspěšností se mu daří dosahovat postihu jednotlivců za přestupky, nebo v případě šikanózního postupu

policistů, který spočívá v provádění přehnaně horlivé a rozsáhlé kontroly, aniž by k tomu byl rozumný důvod (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 83/2010-63). O žádnou z uvedených situací však v posuzovaném případě nešlo. Z žádných zjištění rovněž nevyplývá, že by výsledky policistů byly vedeny tendenčně. Žalobce i jeho zástupce byli přítomni u ústního jednání a při výsledku obou svědků a žádné námitky proti vedení výsledku svědků a protokolaci nevznikli. V daných souvislostech stran zvukového záznamu z ústního jednání ze dne 5. 6. 2017 soud odkazuje na jeho hodnocení, jak jej provedl žalovaný v napadeném rozhodnutí, neboť s tam uvedenými zjištěními a závěry se zcela ztotožňuje.

26. K přestupku, který spočívá v držení telefonního přístroje při řízení vozidla, se Nejvyšší správní soud vyjádřil např. v rozsudku č. j. 2 As 52/2011-47. V něm uvedl, že „V takové situaci je klíčové zhodnotit věrohodnost a konzistentnost výpovědi svědků. Není v takové situaci nutně nezbytné, aby součástí spisu byly i důkazní prostředky jiné, zejména fotografie, videa apod. Skutečnost, že řidič vozidla drží telefonní přístroj, je totiž objektivně vnímatelná lidským zrakem. Proto tvrzení policistů, že stěžovatelku viděli držet v ruce za jízdy telefonní přístroj, může být samo o sobě věrohodným důkazem, aniž by byl předložen další důkaz, neboť k tomu není potřeba odborná znalost ani zvláštní vybavení. Policisté mohli na vzdálenost 10 – 13 metrů vnímat svými smysly, zda řidička při řízení drží mobilní telefon...“ Dle názoru krajského soudu výpověď policistů nebyla v žádné fázi řízení věrohodně zpochybněna. Jestliže dle citované judikatury lze vytýkaný přestupek pouhým okem sledovat na vzdálenost 10 metrů, nebylo žádného důvodu pochybovat o tom, že policisté byli schopni vidět žalobce s telefonním přístrojem u ucha v případě, kdy jejich pozorovací vzdálenost odpovídala odhadu policistů 2 až 4 metry, resp. 4 – 4,5 metrů. Ve shodě s žalovaným i soud považuje za nevěrohodné tvrzení žalobce, že v ruce nedržel telefonní přístroj, nýbrž externí baterii. Bylo by naprosto přirozené, kdyby žalobce uvedenou obranu uplatnil již při silniční kontrole vůči zasahujícímu policistovi. Žalobce se však proti sdělení policisty, že je podezřelý ze spáchání přestupku tím, že za jízdy držel v ruce telefonní přístroj u pravého ucha, nijak nebránil, naopak s přestupkem souhlasil a teprve poté, co mu policisté na jeho dotaz sdělili, že za uvedené jednání jsou body, s přestupkem nesouhlasil a odmítl zaplatit blokovou pokutu a chtěl věc vyřešit ve správním řízení. Tvrzení žalobce uplatněné až v průběhu správního řízení, že v ruce držel externí baterii, je tvrzením nevěrohodným, a to z toho důvodu, že tento způsob obrany uplatnil žalobce až v průběhu správního řízení. Jak výše uvedeno bylo by logické, aby se žalobce takto bránil ihned na místě při projednávání přestupku policistou, jemuž také mohl tvrzenou externí baterii ukázat. Toto by byl naprosto přirozený způsob obrany (k tomu rozsudek NSS č. j. 2 As 52/2011-47). Krajský soud zastává názor, že skutkový stav byl v dané věci provedeným dokazováním zjištěn v rozsahu prokazujícím závěr o spáchání přestupku ve smyslu § 3 správního řádu. Co se týče znaleckého posudku Ing. J. H., soud se ztotožňuje s hodnocením tohoto důkazu žalovaným na str. 6 až 7 napadeného rozhodnutí, neboť se závěry žalovaného se zcela ztotožňuje.
27. S ohledem na judikatorní závěry Nejvyššího správního soudu v rozsudku č. j. 2 As 52/2011-47, v němž Nejvyšší správní soud kromě jiného uvedl, že skutečnost, že řidič vozidla drží v ruce telefonní přístroj, je totiž objektivně vnímatelná lidským zrakem a proto tvrzení policistů, že stěžovatelku viděli držet v ruce za jízdy telefonní přístroj, může být samo o sobě věrohodným důkazem, aniž by byl předložen další důkaz, neboť k tomu není potřeba odborná znalost ani zvláštní vybavení, konec citace, zastává soud názor, že nebylo třeba

prokazovat, zdali policisté na vzdálenost několika metrů, byli schopni vidět, zda řidič drží v ruce mobilní telefon, a z uvedeného důvodu soud považuje za nedůvodnou námitku žalobce, že je ničím nepodložený a tedy nepřezkoumatelný závěr správního orgánu, že policisté byli schopni vidět žalobce s telefonním přístrojem u ucha.

28. S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
29. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 26.09.2019

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně